

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Redactare: Teodora Nicolau
Tehnoredactare: Răzvan „Franco” Nițoi

Răzvan „Franco” Nițoi, *Felix, asta-i culmea!*
Text și ilustrații copyright © 2017 Răzvan Nițoi
Toate drepturile rezervate
© Grupul Editorial Corint, 2017, pentru prezenta ediție

Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate
Editurii CORINT JUNIOR, imprint al Grupului Editorial Corint.

ISBN 978-973-128-751-5

Descrierea CIP poate fi consultată la Biblioteca Națională a României.

FELIX, ASTA-I CULMEA!

EPIȘODUL 1

NU ÎNCERCAȚI ASTA ACASĂ!

TEXT ȘI ILUSTRĂȚII
DE
RĂZVAN „FRANCO” NIȚOI

CORINT JUNIOR
— 2017 —

21 iunie

Așadar, de ieri după-amiază sunt în tabără. Mami și tati au zis că n-are rost să pierd vremea pe acasă, unde cu siguranță „nu voi face altceva decât să-mi stric ochii jucând aiureala aia de joc cu *creeperi* și *skeletoni*” (l-am citat pe tati), așa că m-au trimis în prima tabără pe care au găsit-o. Mie mi s-a părut că s-au cam grăbit – doar ieri a fost ultima zi de școală, dar eu sunt mulțumit: sunt împreună cu cei mai buni prieteni ai mei, Max și Alex. Probabil că și părinții lor au gândit la fel, sau au vorbit între ei.

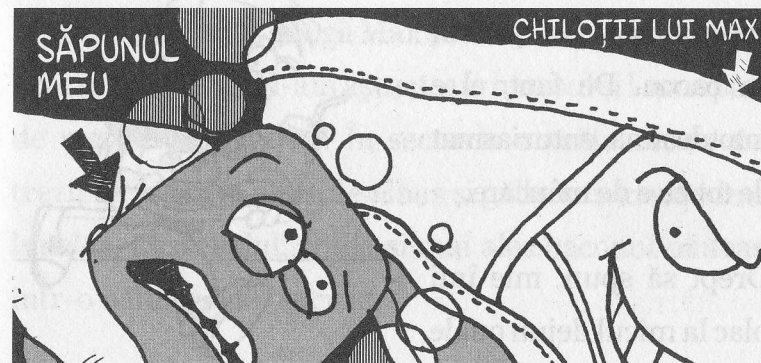
Prima noapte în tabără a decurs în general bine. Sunt bucuros că sunt în aceeași cameră cu Max și Alex, așa că nu trebuie să mă aștept la cine știe ce surprize. Am avut doar problemele de zi cu zi, cu care deja m-am obișnuit.

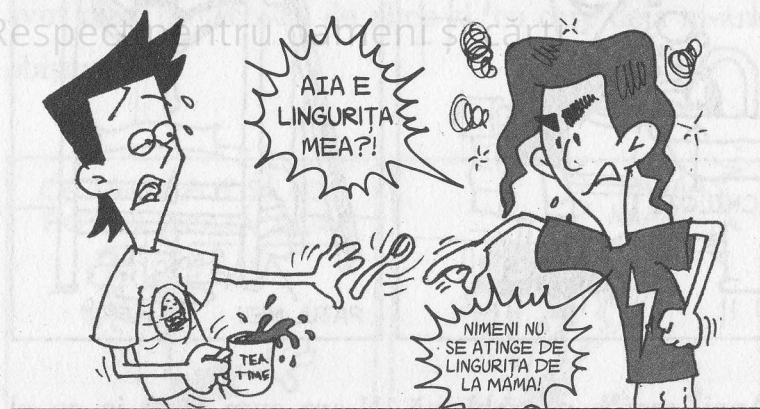
De exemplu, Max, care nu suportă să-și care bagaje mari după el, are doar una sau două perechi de chiloți, așa că seara își spală chiloții pe care i-a purtat în ziua respectivă și îi pune la uscat până a doua zi. N-ar fi nici o problemă, din partea mea n-are decât să-și spele toate hainele zilnic. Dar ar trebui să fie mai atent unde și-i atârnă la uscat.

Apoi, mai e o problemă. N-are cum să-și ia cu el detergent, așa că îi spală cu săpunul de la baie, în chiuvetă. Din cauza asta trebuie să am grijă să îmi iau mereu cu mine un săpun de rezervă, pe care să îl țin ascuns, pentru că dacă îl uit la baie lângă celălalt, sunt sigur că o să aibă aceeași soartă.

Alex nu are probleme de genul ăsta. El are alte probleme, dar sunt prea multe pentru a le enumera acum și aici.

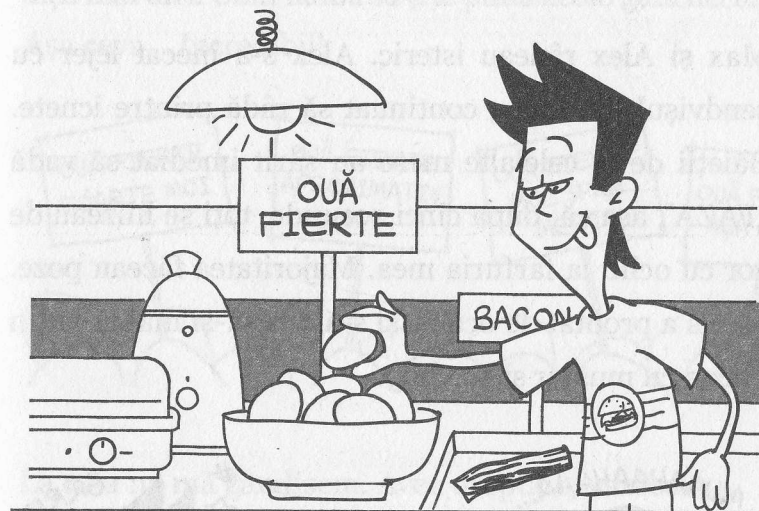

Pe la opt s-a dat deșteptarea. După ce am reușit să ne trezim cât de cât, am coborât la micul dejun. Se pare că avem „bufet suedez”. Avem la dispoziție câteva platouri din care putem alege orice vrem. Denis D. din clasa a șaptea B a fost foarte încântat de descoperirea asta. Părea în special entuziasmat de platoul cu bacon. De fapt, el e întotdeauna entuziasmat de tot ce e de mâncare.

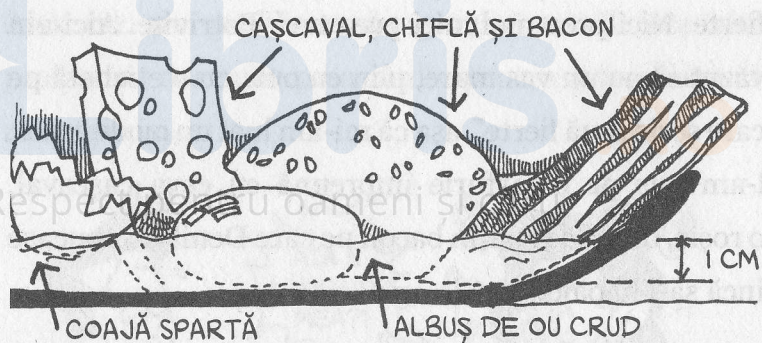

Drept să spun, mie îmi plac la micul dejun ouăle

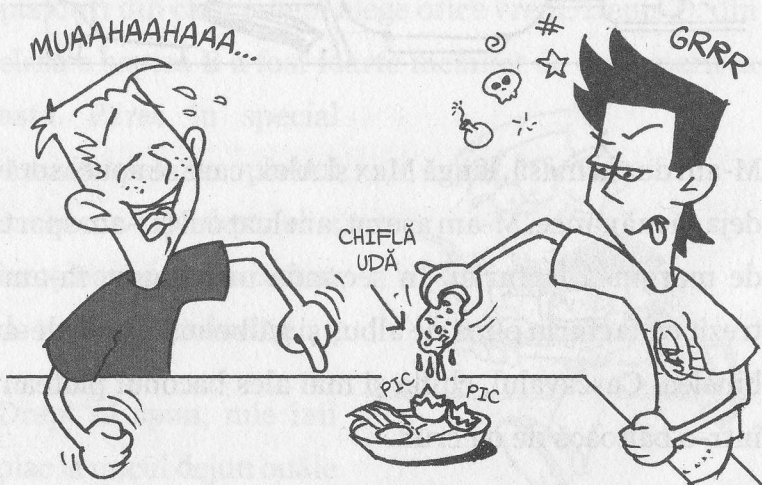
fierte. Nici prea moi, nici prea tari. Potrivite. Aici am văzut că au un vas mare, plin cu ouă, cu o etichetă pe care scrie „ouă fierte”, așa că mi-am luat un ou de acolo, l-am pus pe o farfurie împreună cu ceva cașcaval, o roșie, o chiflă și puțin bacon pe care Denis nu apucase încă să-l hăpăie.

M-am dus la masă, lângă Max și Alex, care se apucaseră deja să mănânce. M-am așezat, am luat oul și l-am spart de marginea farfuriiei. În secunda următoare, m-am trezit cu farfuria plină de albuș și gălbenuș crude de-a binelea. Cașcavalul, chifla și mai ales baconul pluteau într-o băltoacă de ou crud.

Max și Alex râdeau isteric. Alex s-a înecat lejer cu sendvișul lui, dar a continuat să râdă printre icnete. Băieții de la celelalte mese au sărit imediat să vadă „FAZA”, așa că, după cinci secunde, toți se hlizeau de zor cu ochii la farfuria mea. Majoritatea făceau poze. Denis a profitat de ocazie și s-a dus să-și mai ia puțin bacon cu muștar și ketchup.

– Nu înțeleg, am sărit eu furios. Acolo scrie clar: „ouă FIERTE”!

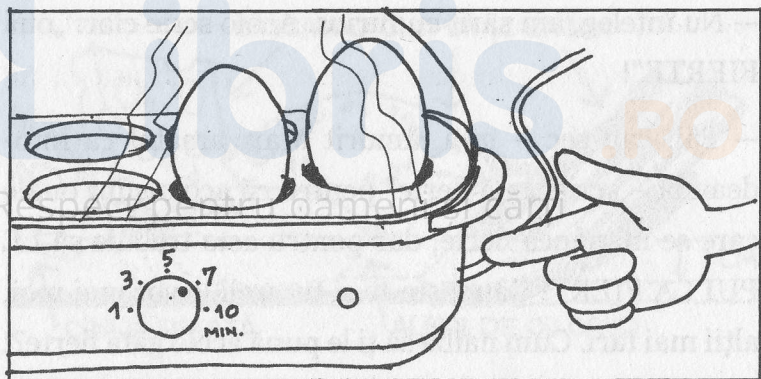
– Păi, cap sec – m-a lămurit Max, amabil ca întodeauna – scrie „ouă fierte” pentru că acolo sunt ouăle care se mănâncă fierte, dar pentru asta trebuie să LE PUI LA FIERT! Gândește-te și tu: unii le vor mai moi, alții mai tari. Cum naiba să ți le pună acolo gata fierte?! Așa ceva... Incredibil!

La asta nu mă gândisem. Avea dreptate, oarecum.

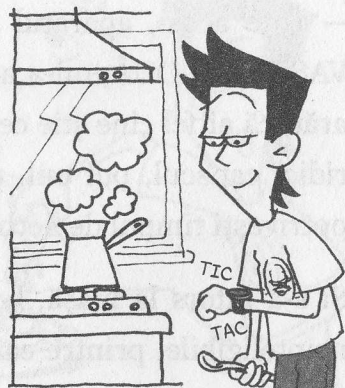
– Uite acolo, aparatul care e pus CHIAR LÂNGĂ VASUL CU OUĂ, mi-a arătat Max. Hai cu mine să-ți arăt, că altfel cine știe ce tâmpenie mai faci! Fii atent: ridici capacul, pui oul, pui capacul la loc, și de aici potrivești timpul de fierbere. E clar?!

Și s-a întors la masă, bombănind cuvinte în general neinteligibile, printre care totuși mi s-a părut că aud „incapabil”, „varză” și alte câteva expresii asemănătoare.

Noi nu avem acasă aparat electric pentru fiert ouă. Tati le pune de obicei la fiert într-un ibric pe plita electrică și mă roagă pe mine să cronometrez cu ceasul FIX trei minute din momentul în care încep să fiarbă. După trei minute, ouăle ies ÎNTOTDEAUNA perfecte, adică nici prea tari, nici prea moi.

Așa că, bineînțeles, am pus și eu cronometrul aparatului pe „3 minute”, și m-am dus între timp să iau o altă farfurie cu mâncare, pentru că prima fusese, evident, compromisă. Mi-am luat din nou cașcaval, chiflă, roșie... Bacon nu mi-am mai luat, pentru că Denis

mai făcuse un tur pe la platurii și epuizase complet stocul. Dar am mai găsit niște crenvurști, așa că nu m-am supărat.

După cele trei minute, aparatul a făcut „ding”; mi-am luat bucuros oul fierbinte (acum îmi dau seama că primul fusese rece... Asta ar fi trebuit să îmi dea de gândit, nu?!) și m-am dus înapoi la masă, lângă prietenii mei. Ei deja terminaseră cu mâncarea și trecuseră la cacao cu lapte.

— Cum e — m-a ironizat Max — ai reușit de data asta? SIGUR n-ai mai luat un ou crud, da?

M-am uitat strâmb la el, fără să-i răspund nimic, ca să nu-i dau satisfacție. Mi-am luat calm oul și l-am spart